

All 'writes' reserved to Joost Knevel

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, gescand of
gedupliceerd fysiek noch digitaal zonder toestemming van
Joost Knevel – Spain

De Rode

D e R o d e

Joost Knevel

**met dank aan:
Wouter, Micha en Hans**

Het verhaal van Joost Knevel

Op een dag brachten enkele mensen hun kleine kinderen bij Hem. Zij wilden graag dat Hij ze zou aanraken en zegenen. De leerlingen zeiden echter dat ze moesten weggaan. Maar Jezus riep de kinderen bij Zich en zei tegen zijn leerlingen: “Laat de kinderen toch bij mij komen! Houd ze niet tegen. Want het Koninkrijk Gods is voor wie is zoals zij. Het is zelfs zo dat wie niet het eenvoudige geloof van een kind heeft. Niet eens in het Koninkrijk van God kan komen.”
Lucas 18:15-17

Het verhaal van een kind dat begint in Bodegraven 1982-1983

Op de achtergrond klinkt het kinderliedje 'Altijd is Kort Jakje ziek' en er verschijnen klassenfoto's van kleuters van de Herdersschool uit september 1983.

Joost begint zijn verhaal buiten beeld te vertellen:

“Ik ben Joost Knevel, geboren in Bodegraven, opgegroeid in Bodegraven. Zoon van Gijs Knevel en Tineke Knevel. Ik heb nog een zus Mirjam Knevel, Karen Knevel en Dieuwke Knevel.

Ik ben stratenmaker geweest in Nederland, mijn eigen bedrijf gehad. Tegenwoordig ben ik werkzaam in de toerismesector in Spanje. Ik ben vader van twee lieve kinderen en ik heb een hele lieve, knappe vriendin.”

In dronevlucht vliegen we over Bodegraven, dan landen we en dwalen langs wat huizen. Een trein vertrekt vanuit het station. Daarna hangen we weer in de lucht en zien vanuit onze droneview spelende kinderen op een schoolplein. Het huis van dokter Bastiaansen komt in beeld. Hierna zien we de gevel van Openbare Basisschool Het Vogelnest. Het beeld gaat naar links, naar het straatnaambord Boesemsingel. En het blauwe bordje Leeuwerik verschijnt. Dan zien we opnieuw het oude huis van Bastiaansen, Leeuwerik nummer 8 nu vanaf de grond. Een vrouwenstem vertelt: “Naarmate de tijd vorderde en Joost

op onderzoek uitging hoe hij aan deze herinneringen kwam, begon zich een horrorverhaal af te schilderen. Herinneringen werden bevestigd door te controleren feiten. Volwassenen bleken actief bezig te zijn geweest om al in een vroeg stadium in zijn jeugd bepaalde ervaringen uit zijn geheugen te wissen. Dit werd gedaan door speciale technieken die gebruik maken van het traumatiseren en chanteren van een kind onder andere door ze te verbieden te spreken met iemand over wat hen is aangedaan. In deze documentaire willen wij u meenemen in de ervaringen die Joost heeft moeten ondergaan.

Onderzoek journalist Wouter Raatgever leest een email van Joost voor tijdens een briefing:

”t Is echt niet te geloven wat hier allemaal staat.”

'Goedemiddag, ik ben inderdaad Joost Knevel uit Bodegraven geboren 11 mei 1978 Kievitsheuvel 76, 2411 LM in Bodegraven. Ik ben in deze satanische cult terecht gekomen door mijn moeder die vertrouwdde de dokter F.J.M.

Bastiaansen. Ze was bevriend met zijn vrouw Joël. Al vanaf jonge leeftijd mocht ik met hem mee. Later op school ook, en andere mannen ook waaronder de rode man. Die heb ik herkend op tv. Ze hebben een meisje vermoord, ik en drie andere jongens moesten daarnaar kijken. Toen ik dat thuis vertelde, ben ik op aanraden van de dokter in de psychiatrie beland maar waar is mij niet duidelijk. Graag zou ik alles uitzoeken, maar ook aangifte doen van dit horrorverhaal.

Mijn vrienden die daar ook waren zijn allemaal dood nu Dimar Francken, Robbert Jan Blaauwhof en Marcel van Spengen. Ik voel me niet veilig in Nederland, ben honderd keer van de straat geplukt, of uit huis gehaald. Ze proberen mij nu via mijn familie voor gek te laten verklaren. Ik heb een zeer professionele advocaat nodig met het hart op de goede plek. David tegen Goliath zo kun je het het beste omschrijven. Ik ben een gelovige jongen met een prachtig gezin.

Met vriendelijke groeten Joost Knevel.'

Wouter gaat verder: “Eh, dit is van Joost aan iemand.”

'Ik heb naar de uitzending geluisterd, heb zelf dissociatieve disorder opgelopen op vroege leeftijd in Bodegraven op de

Casa Bambini (“Zegt jou wel wat, denk ik”, zegt hij tegen zijn gesprekspartner Hans.) Zeer heftig wat daar gebeurd is. Meisje vermoord voor onze ogen, vier kleuters moesten kijken. Ik ben er één van. De andere kleuters leven niet meer, twee zelfmoord, één levend verbrand.'

“Dat is Marcel van Spengen.”

'Ik heb herinneringen sinds vorig jaar, weet welke huisarts dat MK Ultraprogramma leidde. Nu schatrijk deze dokter. Nog een heel bekend figuur bij aanwezig: Jaap van Dissel, Ans van Reeuwijk, Kees van Reeuwijk. Koninklijke onderscheidingen. Huisarts is F.J.M. Bastiaansen. Vier kleuters, MKUltraprogramma gaat gepaard met zeer ernstig misbruik. Mijn familie gelooft mij niet, en mijn zusje is psycholoog. Ik heb uitgebreid verteld van wat er gebeurd is. Nu hoor ik in de uitzending dezelfde dingen over rondslingeren(?). Dit gebeurde in 1982, '83 en '84. Jeanine Hennis Plasschaert is ook opgeleid Ultra hypnose et cetera op diezelfde school. Sinds ik het heb verteld aan mijn ouders is Wikipedia veranderd en Jeanine Hennis Plasschaert. Eerst stond daar Speel en Werkhoeve en nu alleen nog maar Bodegraven. Ik ben gepsychiatriseerd en gecriminaliseerd. Niemand gelooft mij maar justitie is hierbij betrokken. Ik ben door het slijk gehaald door de politie, op 35-jarige leeftijd naar Spanje gevlucht.'

“Dit is een mail die Joost gestuurd heeft naar de VPRO,” voegt de onderzoeksjournalist eraan toe.

'Wil je informatie over de overleden jongens Marcel van Spengen, Dimar Francken en Robbert Jan Blaauwhof bel me dan.'

In beeld komt het stalen hek van begraafplaats Vredenhof. De naam staat erop. De vrouwenstem die het verhaal vertelt, zegt: “Ervaringen die geen kind op de wereld zou mogen meemaken.

Het is in deze documentaire niet de bedoeling van Joost zelf, noch van de makers verantwoordelijkheden voor gemaakte fouten op anderen af te schuiven. Wel is het de bedoeling voor eens en voor altijd glashelder weer te geven waar de verantwoordelijkheden liggen voor het bewust vernietigen en

misbruiken van kinderen en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor de slachtoffers.”

Hans Meyer en Wouter Raatgever zijn op Vredenhof en hebben het graf van Marcel van Spengen binnen een paar minuten al gevonden.

Wouter: “In 1975 geboren, het misbruik heeft plaatsgevonden volgens verschillende bronnen in de jaren '82, '83, '84. En wat je hier ziet is iemand die 32 is geworden, 32 en drie maanden. En toen volgens meerdere getuigen, eh ja, hoogstwaarschijnlijk vermoord.”

'In liefdevolle herinnering' is er op de glanzende grijs-zwarte zerk gebeiteld. Een klein hondje is de enige versiering op de horizontale plaat.

“ Tweeëndertig jaar oud mensen. Dus ik zie een beeld voor me van vier jongetjes die op die stoeltjes zitten, van die kleine stoeltjes en die moeten toekijken hoe een meisje d'r nek gebroken wordt en vervolgens sterf je op 32-jarige leeftijd en dan de andere twee naast Joost zijn ook overleden. Op mysterieuze wijze. Dus mensen ja, toeval?, een beetje teveel toeval denk ik eerlijk gezegd. Als ik hierop invoel, wat je hier voelt, is echt niet goed. Echt niet goed. Helemáal niet goed.” Ze lopen verder.

“Een enorme begraafplaats en we hebben 'm echt binnen vijf minuten gevonden. Dat is ook altijd zo apart hè dat je hier op je intuïtie loopt. 2007. Ja, moet je voorstellen dat je zoiets meemaakt en dan op die leeftijd overlijdt.”

Hans, die tot nu toe gezwegen heeft, reageert: “Ja, het is echt bizar.”

“Wat moet je ervan denken hè, die andere twee ook. Dus die Dimar Francken, en zijn vader is ook overleden, die wilde ook gaan praten en dan hebben we nog Robbert Jan Blaauwhof de zoon van de apotheker. En Joost Knevel.” En in de camera:

“Nou Joost we zijn aan het werk.” Een vastberaden lachje. Wouter steekt zijn duim omhoog en loopt door.

De vertelster: “Het misbruiken van kinderen is wellicht de

grootste gruwel ooit door de mens veroorzaakt en dient met wortel en al uit elke samenleving te worden uitgerukt. Joost, noch wij, zullen hierover zwijgen totdat alles aan het licht is gekomen en met betrekking tot de verantwoordelijken de bijbehorende maatregelen zijn getroffen. Ons land moet een veilig oord zijn voor elk kind om in liefde, vrijheid en veiligheid op te kunnen groeien tot een sterke volwassene zowel fysiek als mentaal.”

De mannen zitten in de auto en er ontspint zich de volgende conversatie:

“Nog wat beelden van Bodegraven. Het ziet er allemaal heel lieflijk uit.”

Hans reageert: “Is allemaal buitenkant.”

Wouter: “Ja, het is allemaal buitenkant.”

“Zo zie je dat vaker.”

“Ja, het is gewoon heel lieflijk, mensen op de fiets, lief en schattig. Jonge kinderen zie je gewoon alleen fietsen. Het is dus niet zo, dat je het kind begeleid ziet. Dat valt me ook op. Ik denk dat iedereen denkt dat het hier allemaal superveilig is.”

“Het is nu natuurlijk niet meer zo erg als toen...”

“Nou, dat weet ik niet. Ik denk niet hetzelfde, maar ik vrees het ergste Hans. Ik vrees het ergste. Ja? De dingen die we nu aan elkaar knopen hoor ik nu over kinderdagverblijven, waarvan ik denk van 'hmm'. Er is iemand die signaleert dat er mannen met camera's op een schoolplein staan en vervolgens wordt je niet meer ergens aan het werk gezet. Is dat dan normaal. Ik weet het niet.”

En even later: “Ja, bizar genoeg een normale, Hollandse woonwijk. Niks te zien, niks te merken. Verbouwinkje hier en daar, mensen zijn aan het werk. Een mooie einde-septemberdag waarin we net te horen hebben gekregen dat we toch dommer zijn dan de mensen in Den Haag denken, namelijk dat we alles gaan accepteren. Ja, dus niet! No, je weet wel, way!”

Ineens doemt de kop van Rutte op, die zijn 'beroemde' uitspraak doet: “Je moet gewoon je bek houden, als je daar zit

en niet schreeuwen.” (Hij heeft het over het bijwonen van een voetbalwedstrijd.)

Hans: “Ja, en die bek gaan we niet houden.”

Wouter: “Nee, die bek gaan we zeker niet houden. De enige bek die dicht moet is die van hem. En van meneer Van Dissel, want die gaat gewoon heel lang dicht. Al z'n gaten. Met name zijn poriën ook. Dus eh, ik vrees het ergste voor die man. Als hij zou weten, wat wij nu weten, dan zal-die niet lekker meer slapen, denk ik. Ik slaap prima, jij ook?”

“Ik denk dat we Schiphol moeten inlichten”, zegt Hans.

“Alweer? Gaat er weer een weg?”, schampert Wouter. Hij lacht. Nou, ik heb er al meerdere uitgenodigd om het vliegtuig te nemen, maar ze doen het niet hè. D'r zijn allerlei mensen die zeggen dat het allemaal clones zijn die in Den Haag staan en dat het allemaal geprojecteerde persconferenties zijn, dat het geen echte persconferenties meer zijn...”

Waarop Hans de retorische vraag stelt: “Waarom leg je iemand om en vervolgens zet je een clone in de plaats, die precies hetzelfde blijft doen. Lekker handig allemaal.”

“Allemaal desinformatie.”

“Allemaal bullshit om je af te leiden van de werkelijkheid.”

“De keiharde werkelijkheid is dat wij het zelf moeten opknappen en we zitten er vol achteraan. En Micha, Micha Kat, hoelang zit die nu al niet meer in Nederland?”

“Dertien, dertien jaar.

“Dertien jaar geleden heeft hij moeten vluchten omdat hij exact dezelfde dingen deed. Dus, laten we nou eens even kijken wie het echte werk doet hier.”

Hij doelt hierbij op de overheid, die absoluut verstek laat gaan.

“Bij de NOS in ieder geval niet meer. Ik ben het eens met Micha: de NOS moet op zwart. Dus ga eromheen staan, ga bij die hekken staan, zou ik zeggen. Leg die tent gewoon eens plat daar.”

“Waar is dat mannetje met die nepgun als je hem nodig hebt?”

Hans refereert hier aan een gijzelingsincident bij de NOS in januari 2015, waarbij een alarmpistool werd gebruikt.

”Ja, als er een volksheld vermoord moet worden dan jagen

ze er drie kogels doorheen in het geval van Pim Fortuin, maar in dit geval wordt het een andere zaak. Ik denk dat we het zelf moeten doen, maar dan via de gewone wegen. De nette wegen. Dat is wat we doen, exposen.”

Ze zijn op hun bestemming aangekomen en stappen uit.

“Daar gaan we dan. Naar de plek des onheils. Waar het allemaal begon. Voor met name vier jonge kinderen, vier jongetjes van zo rond de leeftijd vier, vijf jaar oud. Het is ongelofelijk. Ik roep het maar weer, elke keer: ongelofelijk!”

“Sommige daarvan niet meer in leven.”

“Nee, drie ervan leven niet meer en één woont in Spanje. Die is ook gevlucht op z'n vijfendertigste.

Ze staan bij het voormalige huis van huisarts Bastiaansen, Leeuwerik nr. 8, dat er donker bijstaat en lommerrijk wordt omgeven.

“Dit waar het over gaat.”

De omgeving wordt verkend. Er tegenover ligt één van de drie scholen die een rol spelen in de affaire.

“Ze hebben hier echt alle mogelijkheid. Echt een paradijs voor pedo's, drie scholen op een rij.”

De camera die Hans hanteert, beweegt naar voren.

Hij zegt: “En nu lopen we in de richting van de school.”

“Laten we daar even mee wachten Hans. De kinderen zijn nog daar.”

“Oh ja.”

“Dan zie je dat het een paar stappen is.”

Wouter: “We lopen eerst naar de praktijk van Bastiaansen.”

En iets later gaat hij verder: “Maar waar woonde Van Dissel?

Dat is het hele punt. Was Van Dissel een Bodegravenaar? Dat moeten we nog even vragen aan Joost.”

Een oud screenshot met de adresgegevens van dokter Bastiaansen komt in beeld, dat ons vertelt dat de man op Boesemsingel 81 heeft gewoond.

“De huisarts en de vriend van Van Dissel. En de school, kijk het is dertig meter.”

Filmer Hans begeleidt zijn beelden met de woorden: “Hier heb je dus de praktijk en dan draaien we naar de overkant en dáár

is de school. Zo makkelijk. En dan naar links, daar zie je dat zwarte huis.

Dus van het Vogelnest naar de Speel en Werkhoeve...”

“Joost zat op De Goede Herder en op de woensdagmiddagen werd hij naar de Speel en Werkhoeve gebracht om te spelen. Het is twee stappen. Het is ter hoogte van dat huis Leeuwerik 8. Echt gewoon op een vierkante 100 meter. Een perfecte dekmantel voor een huisarts die supergoed bekend staat, dan kan je doen wat je wilt binnen vier muren. Dat is het hele punt. Vier jongens waarvan er drie voor hun veertigste al dood zijn... ja, sorry, ik heb dat in de klas van Rutte ook gezien. Daar zaten 31 kinderen bij die jongen in de klas. Weet je hoeveel d'r nog leven? Drie. Ja, allemaal voor hun vijftigste. Echt serieus jongens. Als je hebt over mindcontrol en MK ultra programma's, dan is dit het patroon. Zie je in Amerika ook. Hele gemeenschappen die leeggehaald worden van kinderen die kwetsbaar zijn en die bijvoorbeeld thuis worden misbruikt, weet je wel, maar dan wel genetisch goede exemplaren om het zo maar eens te zeggen. Die worden eruit getrokken en die worden misbruikt met als doel om de 'handlers' in staat te stellen om te blijven doen wat ze doen. En dat is het enge daarvan. Van Dissel, het lijkt erop dat-ie MK Ultra is. En die Bastiaansen dus ook.” Hans springt hierop in: “En voor de kijkers (lezers), wat is MK Ultra?”

“MK Ultra is een programma dat eigenlijk begonnen is met Mengele. Mengele is na de tweede wereldoorlog niet berecht of vermoord of erger, maar hij is via Argentinië naar Amerika gehaald door de Nazi's die daar ook zaten en is daar programma's begonnen om de geest van kinderen te breken om ze vervolgens een opdracht te geven. De Maturin Kenneth is daar een mooie film over hoe dat werkt. Als je de geest breekt van een kind dan kun je daar opdrachten in implanteren, de hele Born trilogy met Matt Damon gaan daar ook over. Je implanteert een opdracht, en die opdracht kan bijvoorbeeld zijn: Jij wordt president. Of: op die en die trigger moet jij iemand vermoorden. Zo gaat dat. Jacky Kennedy heeft op die manier haar eigen man vermoord. Zo werkt dat.

Wat Joost beweert, is dat Bastiaansen, die in één keer plotsklaps rijk geworden is, hij heeft ook een hele rijke zoon, het is een superrijke familie geworden. Als je gewoon huisarts bent dan verdien je wel goed, maar dan ben je niet in één keer miljonair. Kijk, op de een of andere manier heeft de man plotseling heel veel geld gekregen. In die tijd; in die jaren tachtig. Dat is al bijzonder vreemd, vink ik. Laten we het zo maar zeggen: vreemd. MK Ultra is dus echt een heel programma met als doel om politieke doeleinden te bereiken of nog grotere doelen. Zorgen dat je een heel land onder controle krijgt. Als je kijkt wat er nu gebeurt (in de wereld), als je kijkt naar de rol van meneer Van Dissel op dit moment. Ja, dat de man genoemd wordt dat-ie hier geweest is als vriend van F.J.M. Bastiaansen, huisarts die zeer goed bekend staat in Bodegraven wordt ons verteld, maar waar wel een heel ander verhaal gaande is nu. Dat vier kinderen hebben moeten toekijken hoe d'r een jong meisje haar nek gebroken is. Samen met Van Dissel uiteindelijk. En dat is wel, het is...

Er staan hier drie scholen op rij naast het huis waar het allemaal gebeurd is. Leeuwerik nummer 8 in Bodegraven.

Links van ons zien we de oude praktijk van meneer Bastiaansen zelf met zijn vrouw Joël die hier gewoond heeft.”

Ze staan voor de volgend school.

“Ingang De Goede Herder”, merkt Hans op.

Hoofdstuk 2

“In dit hoofdstuk van het verhaal van Joost Knevel gaan we ontdekken hoe de namen, locaties, gebeurtenissen en misbruikpraktijken met elkaar verweven zijn”, leidt de vertelster in.

“Door maandenlang onderzoek hebben we verbanden kunnen leggen tussen de verschillende betrokkenen.”

Hans en Wouter staan voor een enorme lap pakpapier dat aan de muur is opgehangen en dienst doet als poster bij hun researchewerk.

Wouter opent: “Met dronebeelden onderkleed kun je precies zien hoe het in elkaar zit. Het staat allemaal vlak naast elkaar. Die kinderen werden van de ene locatie naar de andere gebracht, zonder dat iemand dat ook maar door had. Zo simpel is het eigenlijk. Deze drie jongens, hij wijst op de namen van Marcel, Dimar en Robbert Jan, naast Joost Knevel leven alledrie niet meer.

Die hadden allemaal 42, 43, 45 jaar oud moeten zijn nu.”

De vertelster: “Hierdoor wordt een breed netwerk zichtbaar van kindermisbruikers die zelfs niet terugdeinzen voor het vermoorden van kinderen. We gaan dus onder andere zien hoe de herinneringen van Joost stukje bij beetje teruggekomen zijn en kunnen worden gekoppeld aan aantoonbare feiten. Zoals: Wie was wanneer op welke plaats, wat deed hij daar, waarom was hij daar en hoe komt deze persoon ineens aan zoveel geld.”

We zijn getuige van een telefoongesprek tussen Joost en een nog onbekende persoon. Deze conversatie loopt via de mobiel van Wouter, die het apparaat vasthoudt dat op de speaker staat. Hans zit ertegenover:

Joost tegen het voor de lezer nog niet bekend gemaakte individu: “... maar die had er ook nog steeds geen goed gevoel over.”

Het individu: “Nee, wij allemaal niet. Klopt niks van. Het kan gewoon niet.”

Joost: “We moeten erover praten en dan kunnen die mensen die er verstand van hebben misschien vertellen wat er gebeurd is.”

“Ja, ja.”

“Dat vind ik goed van je”

“Daar ben ik blij mee.”

“Als iets niet in de haak is, dan moet het boven water komen.”

“Daar doen we het voor.” Gesprek beëindigd.

In beeld komt een clipje van Jaap van Dissel die bezoek krijgt van koning Willem Alexander en koningin Maxima.

“Ook zal duidelijk worden waarom bepaalde door Joost herkende individuen ineens over enorme sommen geld blijken te beschikken, terwijl hun woning niet eens op hun eigen naam staat geregistreerd. Mocht u tijdens of na het lezen van deze ontwikkelingen zich iets herinneren dat heeft plaatsgevonden met betrekking tot deze zaak laat het ons dan weten via genoemde kanalen. Samen kunnen wij deze bizarre praktijken een halt toeroepen. Wie zwijgt stemt toe en zal uiteindelijk vroeg of laat de daarbij behorende gevolgen zelf ondervinden.”

Het clipje toont Van Dissel die het koninklijk paar op werkbezoek voorgaat naar een magazijn waar allerlei materiaal ligt opgestapeld. Het paar kijkt nogal verongelijkt; Maxima zelfs chagrijnig en niet op haar gemak.

Ook kunnen we nog een drietal ingezette kaders in de clip onderscheiden, dat 1. de volgende conversatie met Save the Children weergeeft:

“Are they some of your abusers/people who were involved in the program Joost?”

Joost responds: “I am googling some of them as I'm not familiar with the.”

“Yes. The leader the red one. He kill the girl.”

“Van Dissel?”

“Yes. Everybody is scared so scared.”

2. Een foto laat zien van Ans van Reeuwijk samen met haar echtgenoot Kees van Reeuwijk die beiden een koninklijke onderscheiding opgespeld hebben gekregen tijdens de lintjesregen in 2016.

(Van 1976 tot 1985 was zij voorzitter van de Peuterspeelzaal Bambi in Bodegraven. Onder haar leiding is de ouderbijdrage

zodanig bijgesteld dat elke peuter naar de peuterspeelzaal kan. Daarnaast was zij van 1981-1985 lid van eerst de Ouderenraad en daarna de medezeggenschapsraad van basisschool Speel- en Werkhoeve in Bodegraven en van 1985-1993 lid van de Ouderraad van het Voortgezet Onderwijs Sint Antoniuscollege (HAVO-VWO) Gouda.

In deze rollen zette zij zich actief in om de belangen te behartigen van de ouders en de leerlingen over (belangrijke) schoolgerelateerde onderwerpen en dacht zij actief mee in het te voeren schoolbeleid.' – aldus de officiële berichtgeving.

Haar betrokkenheid bij peuterspeelzaal Bambi en bij basisschool Speel- en Werkhoeve in de jaren '82 en '83 maken haar natuurlijk medeverantwoordelijk voor het satanische spel dat zich daar indertijd afspeelde.

Joost komt nog op haar terug in zijn aangifte.

Het derde kader geeft een e-mailgesprek weer tussen Ciska H. en Ellen uit Groningen. Zij schrijft:

“Hoi Ellen, ik kan je niet verder helpen, ik ben geboren in 86 en op mijn school in Bodegraven heb ik nooit iets naars vernomen. Toen ik een kleuter was zat ik op een andere school gevestigd naast Bambi kleuterspeelzaal maar gelukkig ook daar geen kindermisbruik gezien. Ik ken Manon Duiker al bijna m'n hele leven, en ik durf mijn handen ervoor in het vuur te steken als ik zeg dat ze geen leugenaar is, maar een eerlijk en liefdevol persoon is. Meer kan ik niet voor je betekenen. Hoop dat dit niet waar is, maar als het wel waar is, dan wens ik jullie succes. Voor alle kindjes die in een onveilige situatie zitten en geen stem hebben!”

We maken een korte vlucht over Bodegraven.

Dan komt de stem van Micha Kat aan het woord die een mail begeleidt:

“Micha Kat mensen, deep behind enemy lines (zo opent hij altijd) citeert: een bericht van het slachtoffer van het Bodegraafse pedonetwerk, waarin dus Jaap van Dissel volgens deze verklaring een zeer prominente rol heeft gespeeld samen met de lokale

huisarts Bastiaansen. Over die laatste kunnen we ook nog veel meer vertellen, maar dat bewaren we allemaal. Maar nu gaat het over Joost, die meldt ons het volgende: 'Hallo Nederland (de mail is van 26 augustus 2020) iedereen zal wel denken waarom ga je niet naar de politie?? Dat is voor mij niet zo'n goed idee!! Ik ga jullie aantonen dat hun hierbij betrokken zijn!!!! Ik ben idd joost knevel Heeft Micha per ongeluk expres gedaan!! Geeft niet hoor micha, zonder naam komen we hier niet terecht!! Ik doe een oproep aan iedereen die op de mavo groen van prinsterer school hebben gezeten 1990 1991 bodegraven Ik ben voor ik van die kanker school afgetrapt ben door meneer Loos door de politie uit de klas gehaald!! Oud VWbusje komt schoolplein opgereden Nemen mij mee !!! DAT MAG NIET, MINDERJARIGE KINDEREN MEENEMEN UIT HUN VEILIGE OMGEVING!!! DIT IS MENEER DE AGENT WEIJLAND TEVENS MOTORAGENT POLITIE HOLLAND MIJN OUDERS WISTEN DIT NIET!!!! GEEN ADVOCaat!!!!.....

Kat's commentaar gaat verder: "Dit is dus in opdracht gebeurd van het pedonetwerk, waarmee de slachtoffers, in dit geval de kinderen die misbruikt waren als de kinderen die getuige waren van de moord op het meisje, die zijn hun hele leven door de politie in opdracht van de pedofielen geïntimideerd. Tot en met lange gevangenisstraffen aan toe.

Nou mensen de klok tikt. Ik heb ook begrepen dat Chris Klomp door het AD is kaltgesteld om hierover te publiceren via zeer betrouwbare bron. Chris Klomp dacht hiermee dus een stok te hebben gevonden om mij daarmee te slaan. We houden u op de hoogte. For your freedom and happines. This is the story mensen. We worden geregeerd door volslagen criminele psychopaten. Je moet je voorstellen: Van Dissel, waarover Rutte zei: 'Ik ga niks zeggen over Corona. Nee, hij Jaap van Dissel! Dat is de man. Dat is de man die gaat beslissen over leven en dood. Dat is de man die het lot van Nederland gaat bepalen. Die mensen hun zelfmoord in drijft. social distancing, dat is de man van de mondkapjes, dat is de man die Nederland gaat tuchtigen en kapot gaat maken in opdracht van de Bilderbergers. Dat is een pedofiel, dat is een moordenaar waarschijnlijk volgens deze verklaring van

Joost. Moet je voorstellen waar we mee bezig zijn in Nederland. Ie-der-een met macht, iedereen op posities van invloed zit in de pedonetwerken of als actieve pedofiel of als dienstverlener of als facilitator. Kijk naar die Ralph Hamers van ING. Nou goed mensen, we laten het hierbij deep behind enemy lines. More to come.”

(Micha Kat de uitvinder van de guerrilla journalistiek heeft veel vijanden gemaakt in Nederland, heeft vaak en onterecht in de gevangenis gezeten en is tenslotte het land ontvlucht. Op dit moment woont en verblijft hij in Belfast Noord-Ierland.)

De aangifte

Joost leest voor:

“Aangifte. Aangifte tegen J.T. (Jaap) van Dissel, directeur CID RIVM, F.J.M. (Frans) Bastiaansen ex-huisarts te Bodegraven, Ans van Reeuwijk oud-directrice Casa de Bambini (1944 geboren en in 2018 verleden).

Ik ben Joost Knevel, geboren 11-5-1978, Kievitsheuvel 76, 2411 LM Bodegraven. De zoon van Gijs Knevel, Tineke Knevel is m'n moeder.

Ik Joost Knevel doe aangifte van satanisch kindermisbruik, kindermishandeling, het gedwongen moeten kijken naar kindermoorden en het gedwongen moeten ondergaan van geestelijke mishandeling, lichamelijke mishandeling, martelingen en MK Ultra hersenspoeling.

Dit is gebeurd door mijn huisarts, tevens vriend van mijn moeder dhr. F.J.M. Bastiaansen, zijn kompaan Jaap Tamino van Dissel en directrice Ans van Reeuwijk van Casa de Bambini en Speel en Werkhoeve.

Het misbruik begon op vroege leeftijd bij de dokter thuis op de Boezemsingel 81 te Bodegraven. Daar had hij zijn huis en praktijk. Ik werd daar stelselmatig verkracht door dokter Bastiaansen tijdens het oppassen. De herinneringen hieraan zijn al vroeg begonnen met beelden van herinneringen die ik kreeg. Totdat ik het besef kreeg dat ik aan de dokter vastzat en dat ik dat ook kon zeggen als jong kind. Per direct gaf dokter Bastiaansen mij toen door dat ik dat niet tegen mijn moeder mocht zeggen.

Herinnering 1:

Dokter Bastiaansen neemt mij mee naar het adres Leeuwerik 8 te Bodegraven. Ik ben gedrogeerd. Ik voel het in de auto. We rijden een kort stukje, twee keer slaan we rechtsaf. Daar gebeuren walgelijke dingen. Ik word rondgeslingerd en misbruikt door

meerdere personen en gemarteld met stroom. Ik word gedrogeerd teruggebracht naar de Boezemsingel, naar de praktijk van dr. Bastiaansen. Dat gaat jaren zo vanaf dat ik 2/3 jaar ben schat ik.

Het gaat verder op Casa de Bambini daar doet Ans van Reeuwijk ook mee met de gruwelheden. Ik begin mensen te herkennen: de rode man Jaap Tamino van Dissel is het ergste. Hij heeft mij bijna vermoord op adres Leeuwerik 8 te Bodegraven.

Herinnering 2:

Dokter Bastiaansen zit samen met mij op Leeuwerik 8 te Bodegraven. Hij past op mij. Hij zegt: 'Er komt zo meteen iemand daar moet je goed naar luisteren.' Er komt iemand binnen. 'Hee Jaap', zegt dokter Bastiaansen. Ze praten wat. Opeens kijkt Jaap van Dissel mij aan en zegt: 'Naar boven jij.' Ik zeg 'Dat wil ik niet.' Hij trekt me aan m'n haren mee naar boven, wurgt mij, verkracht mij en brengt mij in comateuze toestand weer naar beneden, dragend in zijn armen. De dokter schrikt. Jaap van Dissel lacht. Hij zegt: 'Jij bent hier de dokter.'

Ik herken deze man dus als Jaap Tamino van Dissel. Ik herkende hem direct toen hij ineens veel op televisie kwam in februari/maart dit jaar 2020. Ik heb ook duidelijk de naam Tamino gehoord thuis (red. Tamino betekent tweeling) in conversatie tussen mijn ouders. Dat ging over een verjaardag bij dokter Bastiaansen thuis waar mijn moeder altijd alleen heenging, omdat ze vriendin was van Joël Bastiaansen. Dat is de overleden vrouw van dokter Bastiaansen. Deze persoon, Jaap van Dissel, heeft mij meermalen verkracht. Dit deed hij ook op de locatie Speel en Werkhoeve. Ans van Reeuwijk stemde daarmee in. Ans van Reeuwijk zette mij daarna gewoon weer tussen de elite kinderen in. Ik voelde me doodongelukkig. Ans van Reeuwijk maakte het altijd erger. Ze loog tegen mijn moeder en dokter Bastiaansen loog ook over alles tegen mijn moeder. Er zijn meer mensen die zich aan mij vergrepen hebben. Ik weet niet wie dit zijn. Meneer Breijaard herken ik wel uit Bodegraven. Ook in de katholieke kerk ben ik misbruikt door iemand die daar werkt.